

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Irina Ponomarenko, reprezentată de avocatul Iraida Dobrostomat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Ponomarenko împotriva lui Igor Maclașevschi, succesor în drepturi și obligații Galina Maclașevscaia, cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin scurgere din construcție, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 30 iunie 2014 Irina Ponomarenko, reprezentată de avocatul Iraida Dobrostomat, a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Igor Maclașevschi solicitând admiterea cererii de chemare în judecată, compensarea de către pârât a prejudiciului cauzat în sumă de 5644,26 de lei, încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei a dobânzii de întârziere ce constituie 174,66 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că Irina Ponomarenko este proprietara apartamentului nr. xxxxx, iar Igor Maclașevschi este proprietarul apartamentului nr. xxxxx, aflat cu un etaj mai sus. Din apartamentul ultimului au loc scurgeri sistematice în apartamentul reclamantei și anume în grupul sanitar, unde tavanul s-a murdărit și de pe el cade vopseaua, iar de pe pereți cad plăcile de faianță. În vara anului 2013 familia Ponomarenko le-a propus vecinilor din apartamentele nr. xxxxxx, xxxxx să efectueze reparația comună a țevilor de canalizare, însă ultimii au refuzat. La 22 aprilie 2014 Irina Ponomarenko a invitat meșterul de la ÎMGFL-13, V. Gurian, pentru a se consulta în privința posibilității separării din punct de vedere tehnic a sistemului de apă și canalizare a reclamantei de la sistemul de apă și canalizare a pârâtului, evitându-se ulterior scurgeri și crearea incomodităților altor locatari ai blocului respectiv. Totodată, a solicitat și ajutorul poliției pentru soluționarea situației create, ținând cont de faptul că pârâtul susținea că scurgerile nu au loc din apartamentul său, deși acesta este unicul vecin. La data de 25 aprilie 2014, grupul sanitar a fost examinat de către inginerul-șef al ÎMGFL-13, V. Fussa, care în rezultatul examinării a întocmit procesul-verbal de constatare nr. 186 din

25.04.2014, în baza căruia, Igor Maclașevschi a recunoscut scurgerile ce au avut loc din apartamentul său situat în xxxxxx, în apartamentul nr. xxxxx din cauză că a ieșit din funcțiune un furtun din grupul sanitar. Prin scrisoarea nr. 243/14 din 25 aprilie 2014, Pretorul sect. Buiucani, mun. Chișinău a confirmat că pe tavanul din veceul apartamentului reclamantei sunt urme evidente de inundații. Ulterior, la 21 mai 2014 apartamentele nr. xxxxx au fost examinate de către reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții, care au constatat replanificarea interioară a apartamentului nr. xxxx cu extinderea grupului sanitar în dimensiuni. Astfel, Inspecția de Stat în Construcții a constatat încălcarea de către pârât a cerințelor Legii nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor în construcții și în consecință a fost întocmit în privința lui Igor Maclașevschi procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 0002776 din 22.05.2014, în baza art. 179 Cod contravențional. La 21 mai 2014 reclamanta a expediat în adresa pârâtului prima pretenție prin care a solicitat recuperarea prejudiciului material estimat la suma de 5000 de lei. La 29 mai 2014 reclamanta s-a adresat SA „Supraten”, specializată în comercializarea materialelor de construcție, cu prețuri medii, în vederea aprecierii costului materialelor de construcție necesare pentru a repara încăperea grupului sanitar deteriorat. Conform calculului, costul materialelor a fost estimat la suma de 3340,26 de lei. La fel, a fost solicitat și un deviz de cheltuieli de la un laborator autorizat, în vederea estimării reale a costului lucrărilor necesare reparării aspectului încăperii sanitare deteriorate, care a evaluat lucrul la suma de 2304 de lei. Astfel, deoarece pârâtul nu a întreprins măsuri privind soluționarea litigiului pe cale amiabilă, reclamanta s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea depusă de Irina Ponomarenko; s-a încasat de la Igor Maclașevschi în beneficiul Irinei Ponomarenko suma de 5644, 26 de lei cu titlu de prejudiciul cauzat prin scurgere din construcții, suma de 1500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 170 de lei cu titlu de taxă de stat, în total s-a încasat suma de 7314,26 de lei; în rest cerințele înaintate de Irina Ponomarenko au fost respinse.

Prin încheierea din 09 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a înlocuit apelantul defunct Igor Maclașevschi cu succesorul său în drepturi Galina Maclașevscaia.

Prin decizia din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de Igor Maclașevschi (succesor în drepturi și obligații Maclașevschi Galina); s-a modificat hotărârea din 10 decembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în partea cuantumului încasării prejudiciului material și în această parte s-a micșorat cuantumul prejudiciului material de la suma de 5644,26 de lei la suma de 3773 de lei; s-au încasat de la Galina Maclașevscaia în beneficiul Irinei Ponomarenko cheltuielile de judecare a pricinii în suma totală de 4683,70 de lei; în rest, în partea încasării cheltuielilor de judecare a cauzei în prima instanță, hotărârea s-a menținut fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect prejudiciul cauzat, care urmează a fi încasat din contul pârâtului Igor Maclașevschi, succesor în drepturi și obligații Galina Maclașevscaia, însă consideră că instanța de fond greșit a stabilit cuantumul prejudiciului cauzat, ce urmează a fi încasat de la pârât. Or, suma solicitată de către reclamantă nu poate fi bazată numai

pe factura prezentată de la întreprinderea specializată în comercializarea materialelor de construcție și din devizul eliberat de un laborator autorizat de divizie, întrucât din înscrisurile prezentate nu rezultă că lucrările și materialele de construcție menționate au fost utilizate anume la efectuarea reparației în apartamentul respectiv. Deci, instanța de apel a considerat că la stabilirea cuantumului prejudiciului cauzat reclamantei prin inundație, urmează a se lua în considerare concluziile expertului expuse în raportul de expertiză, care a fost executat în cadrul examinării cauzei în instanța de apel (f.d. 88-94). Din concluziile raportului de expertiză rezultă că costul lucrărilor de reparație a încăperii inundate, conform devizului de cheltuieli indicate constituie 3773 de lei. Drept urmare, instanța de apel a precizat că anume această sumă urmează a fi încasată de la pârât în beneficiul reclamantei.

De asemenea, instanța de apel a menționat că pârâtul nu a probat existența unor cauze străine care au dus la cauzarea prejudiciului respectiv și nu a probat că nu ste vinovat în producerea inundației.

La 12 decembrie 2018 Irina Ponomarenko, reprezentată de avocatul Iraida Dobrostomat, a declarat recurs împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei contestate, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond; încasarea de la Galina Maclașevscaia în beneficiul său a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea apelului în mărime de 4683,70 de lei și la judecarea recursului în sumă de 85 de lei.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 27 septembrie 2018 și a fost expediată în adresa participanților la proces la 01 noiembrie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 201), iar Irina Ponomarenko, reprezentată de avocatul Iraida Dobrostomat, a declarat recurs la 12 decembrie 2018, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Irina Ponomarenko, reprezentată de avocatul Iraida Dobrostomat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Irina Ponomarenko, reprezentată de avocatul Iraida Dobrostomat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestată.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiență probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Irina Ponomarenko, reprezentată de avocatul Iraida Dobrostomat.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Irina Ponomarenko, reprezentată de avocatul Iraida Dobrostomat, împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh